

[J. P. Jensen.]

I § 3 staar der, at Landbrugsministeren fastsætter de Bestemmelser, som skal følges ved disse Tuberkulinprøver. Denne Bestemmelse indføres, for at man kan faa en ensartet Bedømmelse og en ensartet Prøve. Det har været stærkt diskuteret blandt Veterinærer, hvornaar der var Reaktion og hvornaar ikke. Det maa derfor betragtes som en stor Fordel at faa ensartet Bedømmelsesmaade og Bedømmelsesregler. Der skal udstedes Attester, naar Tuberkulinprøven er foretaget, og det er da Meningen, at Landbrugsministeren skal fastsætte Formen for disse Attester. Det er jo klart, at man kan ikke have, at een afgiver en Erklæring om en Prøve og en anden afgiver en modsat Erklæring om den samme Prøve.

Det forbydes i samme Paragraf at anvende Tuberkulin i Immuniseringsøjemed. Hvis man gør det, kan det kun være i bedragerisk Øjemed, idet et tuberkulinimmuniseret Dyr jo ikke reagerer for en ny Podning i den første eller maaske de to første Maaneder. Det er derfor klart, at det vil være ganske værdiløst og planløst at gaa frem paa den Maade, og at det kun kan betragtes som værende i bedragerisk Øjemed, hvis man gør det. Det har ogsaa Eksportører fra Danmark gjort; der har f. Eks. været en Periode, hvor man indsprøjtede Tuberkulin i Dyrene, og naar de saa kom til Tyskland, hvor de skulde underkastes Prøven, bestod de den, men saa blev de sat i 1 Maanedes Karantæne, hvorefter de faldt igennem.

Lovforslaget forbyder, at der foretages Vaccination uden Landbrugsministerens Samtykke, og det er ligeledes forbudt at indføre Podestoffer udenom Statens Serum-institutter. Denne Bestemmelse er meget naturlig, thi Vaccinepræparater kan være farlige — de fleste vil erindre den store Børnedødelighed i Lübeck i Forbindelse med Calmette-Vaccinationen. Det er Strid underkastet, om Dødeligheden skyldtes Vaccinen eller en letsindig og hensynsløs Opbevaring af den. Man ser saaledes, at Vaccination ikke er helt uskyldig, og det er derfor kun rimeligt, at det bliver Serum-institutterne, der skal undersøge Præparaterne og garantere for, at de er, som de skal være. Vi naar nok en Gang til, at Vaccinen bliver et sikkert Helbredelses-

middel, hvad den ikke er i Øjeblikket, men saa længe vi staar famlende, er det klart, at man ikke kan give almindelig Tilladelse til at bruge dette Stof.

Ifølge § 4 skal De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation føre et Register over Kvægbesætninger, der efter foretagen Tuberkulinprøve maa anses for at være tuberkulosefri, men det er Landbrugsministeren, der fastsætter Reglerne for en Besætnings Optagelse i dette Register. Det er kun rimeligt, at Folk, som har rensset deres Besætning og derefter har faaet den indregistreret, ogsaa kan reklamere dermed og derigennem maaske opnaa større Pris for deres Dyr. Det er kun en velfortjent Belønning for det Arbejde, de har præsteret. Men saa bør det ganske vist være saaledes, at kun helt rensede Besætninger skal kunne optages og ikke til Dels rensede, hvad jeg ogsaa antager er den højtærede Landbrugsministers Mening.

Jeg kommer derefter til § 5, som kanske nok vil volde lidt Vanskelighed. Der skal ifølge denne Paragraf ansættes en Veterinærinspektør til at bistaa Veterinærdirektoratet ved Bekæmpelsen af Tuberkulose hos Husdyr. Veterinærinspektøren alene kan ikke føre dette Tilsyn, men det er vel saaledes, at Kredsyrlægerne ogsaa skal deltage deri. Jeg vilde anse det for en stor Fordel, at Kredsyrlægerne ikke var praktiserende Dyrslæger, men kunde ofre hele deres Arbejdskraft paa at være kontrollerende og vejledende Myndighed; det skulde være Folk, som havde Forstand paa disse Spørgsmaal. Dermed være ikke sagt, at de nuværende Kredsyrlæger ikke har Forstand derpaa, men jeg mener, at naar de er saa stærkt optaget af deres private Praksis, faar de for lidt Tid til Raadighed til den her omhandlede Virksomhed og derigennem for lidt Indflydelse, og det synes jeg ikke er rigtigt, naar det offentlige bevilger Midler dertil.

En saadan Ordning behøver ikke at blive synderligt dyrere, idet man saa kan indskrænke Antallet af Kredsyrlæger — eller hvilket Navn man nu vil give dem. Men vi kan jo i Udvalget tale om, hvorvidt der her kan foretages en Ændring; skulde noget saadant ikke være muligt, er der jo ikke andet at gøre end at tage Lovforslaget, som Landsbrugministeren her har fremsat